

SZOREJJ

A Magasztos Buddha tanítása a transznemű emberekről

SOREYYA

Teaching by the Sublime Buddha about transgender people

Dzsaj Bhím Közösség – az emberi jogi egyház

Ajánljuk jövedelemadónk 1%-át a
Dzsaj Bhím Triratna Buddhista
Közösségnek! Technikai szám:
2453

© „Újrapapír füzetek” a Dzsaj Bhím Közösségtől
– 2021. február 11-i füzet – Miskolc, Táttra u. 2.
Hámori Éva emlékére

A Magasztos Buddha tanítása a transznemű emberekről

Egy Dhammapada kommentár
Bhadantácsarija Buddhaghósa
බුද්ධඤ්ඤාන භිමි Kr. u. V. sz- beli, Srí
Lankán írt művéből (Dhammapad-
attha-kathá) Eugene Watson
Burlingame 1917-ben elkészült és
1921-ben kiadott angol
fordításából az 1969-es UNESCO
kiadás nyomán a Motilal
Banarsidass által szerkesztett
2005-ös változat (Buddhist
legends) felhasználásával 2021-
ben Miskolcon a Dzsaj Bhím
Közösség számára magyarra
fordította: Derdák Tibor.
Illusztrálta: Malvika Raj Delhiben.

Jai Bhim Network – a church for Human Rights

Let's bestow 1% of our tax to Jai
Bhim Triratna Buddhist
Community! Technical number:
2453

© “Recycled brochures” from the Jai Bhim
Network – 11 February 2021 – Miskolc, Táttra u.
2. Hommage á Hámori Éva

Teaching by the Sublime Buddha about transgender people

A Dhammapada commentary
translated into Hungarian by Tibor
Derdák for the Jai Bhim Network in
2021 in Miskolc from the English
translation by Eugene Watson
Burlingame made in 1917 and
published in 1921 of the work
„Dhammapad-attha-kathá” by
Bhadantachariya Buddhaghosa
බුද්ධඤ්ඤාන භිමි in Sri Lanka in the
5th century A.D., based on the
UNESCO publication in 1969 and
by using the 2005 version edited
by Motilal Banarsidass. Paintings
by Malvika Raj from Delhi.

A művelt olvasó esetleg meghökken: Buddha nem ismerhette az LMBT betűszót, nem találkozhatott a szivárványos zászlóval, a transzneműeket szimbolizáló színekkel, sőt az ókori Indában az emberi jogok modern fogalmai sem voltak használatban. Hidzsrákat minden bizonnyal ismert. A jelenetek finom művű pszichológiai kidolgozása arra utal, hogy a Buddha, és ezer évvel később Buddhaghosza is a szíven viselte a heteronormatív társadalom elnyomásában élő emberek gondját. Konzervatív felfogású olvasóink megütközhetnek a fordítás szándékolt anakronizmusain. Szövegünk stilisztikai eszközökkel is érzékelteti, hogy a Dzsaj Bhím Közösség a Felébredett tanítását mai kontextusban olvassa. Így például a "strand" kifejezés is ebből a megfontolásból került a fordításba. Buddha tanításai számunkra nem múzeumi darabok.

The erudite reader may flinch: the Buddha did not know the acronym LGBT, he could not meet the rainbow flag, not to say that the modern notion of human rights were not in use in the Antique India. He might be acquainted with hijras. The subtle psychological elaboration of the scenes hints us that the Buddha (and one millenium later Buddhaghosa too) were solicitous about the problems of people oppressed by the heteronormative society. Conservative readers may be shocked at the intended anacronisms of the translation. Our text uses stylistic means to indicate that the Jai Bhim Community reads the teachings of the Enlightened One in today's context. Buddha's teachings are not museum pieces for us.

Dr. Ámbédkar így nyilatkozott a modern fogalmaknak a buddhista szövegkörnyezettel való összekötéséről 1954. október 3-án az All India Radio adásában:

„Társadalmi filozófiám három szóban szentesíthető: szabadság, egyenlőség, testvériség. Ámde senki ne gondolja, hogy a filozófiámat a francia forradalomból vettem kölcsön. A filozófiám a vallásban gyökeredzik, nem a politika tudományában. Mesteremtől, a Buddhától vezetem le.”

Dr. Ámbédkar committed himself to enlink the modern notions to the original buddhist context as he declared in the All India Radio on 3rd October 1954:

“My social philosophy may be said to be enshrined in three words: liberty, equality and fraternity. Let no one, however, say that I have borrowed by philosophy from the French Revolution. I have not. My philosophy has roots in religion and not in political science. I have derived them from the teachings of my Master, the Buddha.”

III. könyv 9. történet: Buddhista LMBT legenda. Szorejj: két gyermek anyja és másik két gyermek apja

*„Sem az apánk, sem az anyánk, sem
bármely rokonunk nem tehet értünk
annyit, mint amekkora szolgálatot a
jól irányított elme nyújthat nekünk”.*

Ezt a vallási tanítást a Buddha a
Dzsét ligetben, Szávatthiban adta
a kincstárnokról, Szorejj
bátyánkról. A történet Szorejja
városában kezdődik, és Szávatthi
városában végződik.

Amikor a Világossággal Teljes
Szávatthiban időzött, a következő
eset történt Szorejja városában:
egy kincstárnok Szorejj nevű fia,
legkedvesebb barátjával és népes
kísérettel kikocsikázott a városból
a strandra. Ugyanakkor a
tisztelendő Mahá Kaccsájana
Szorejja városába igyekezett
alamizsnáért, s a városkapun kívül
öltötte fel köpönyegét. Amikor
Szorejj, a kincstárnok fia meglátta
a tisztelendő aranylő testét, ezt
gondolta magában: „De
szeretném feleségül venni ezt a
tisztelendőt! Vagy ha a feleségem
teste olyan aranylő lehetne, mint
az övé!” (326)

A Buddhist LGBT legend III. 9. Mother of Two and Father of Two 01 Soreyyattheravatthu

*Neither mother nor father could do
this, nor other relatives besides;
Thoughts well-directed could do this
far better.*

This religious instruction was
given by the Teacher while he was
in residence at the Jetavana in
Sāvatthi with reference to the
treasurer, Elder Soreyya. The story
begins in the city of Soreyya and
ends in the city of Sāvatthi.

While the Supremely Enlightened
was in residence at Sāvatthi, the
following incident took place in
the city of Soreyya: A treasurer's
son named Soreyya, together with
a certain intimate friend of his,
sitting in a carriage, accompanied
by a large retinue, drove out of the
city to bathe. At that moment
Elder Mahā Kaccāyana, intending
to enter the city of Soreyya for
alms, was putting on his mantle
outside of the city gate. When the
treasurer's son Soreyya saw the
golden-hued body of the Elder, he
thought to himself, "Oh, that this
Elder might become my wife! Else
may the hue of my wife's body
become like the hue of his body!"

Ahogy ez a gondolat átsuhant a tudatán, Szorejj menten férfiből nővé változott. Leszállt a kocsiról, és zavarában elszaladt onnan. Kísérői nem értették, mi történt, szóhoz se jutottak: „Mit jelent ez? Mit jelent ez?” Szorejj így, már nővé alakulva, útnak indult Takkaszilá felé. Útitársa mindenhol kereste, de nem találta meg. A strandoló társaság hazatért. Otthon kérdezték őket: „Hol a kincstárnok fia?” Így feleltek: „Azt hittük, hazajött a strandról.” Anyja, apja, felesége és két kisleány keresték, kutatták, nem találtak rá, zokogtak, siratták. Arra gondoltak, hogy meghalt, halotti tort is rendeztek.

Szorejjá, most már nő volt. Meglátott egy Takkaszilá felé tartó karavánt, és mögéje szegődött. A karaván utasai észrevették, és így szóltak: „Ez a nő a nyomunkba eredt, de nem tudjuk, kinek a lánya.”

The instant this thought passed through his mind Soreyya was transformed from a man into a woman. He descended from the carriage in embarrassment and took to flight. His attendants, not understanding what had taken place, said, “What does this mean? What does this mean?” Soreyya, thus transformed into a woman set out on the road to Takkasilā. His carriage-companion searched everywhere for him, but failed to find him. When all the members of the party had bathed, they returned home. They were asked, “Where is the treasurer’s son?” They replied, “We supposed that, after bathing, he must have returned home.” His mother and father searched everywhere for him, but failing to find him, wept and lamented. And concluding that he must be dead, they gave the funeral feast.

Soreyya, now a woman, seeing a caravan leader bound for Takkasilā, followed close behind his wagon. Members of the caravan noticed her and said, “She keeps following close behind our wagon, but we do not know whose daughter she is.”

Szorejjá így szólt: „Uraim, hajtsátok a kocsitokat. Én majd gyalog megyek utánatok.” Jó darabon így is tett, aztán egy pecsétgyűrűvel megfizette, hogy adjanak neki helyet az egyik kocsiban.

A karavánhajtók így gondolkodtak: „A mi kincstárnokunk fiának... ..nincs felesége. Szólunk neki erről a nőről, és ő majd gazdagon megjutalmaz minket. Takkaszilába érve el is mentek hozzá, és így beszéltek: „Uram, hoztunk Neked egy ragyogó szépségű nőt.” (327) A kincstárnok fia, ahogy ezt meghallotta, már küldetett is a nőért. Láta különleges szépségét, és azt, hogy korban is illik hozzá, beleszeretett, és feleségül vette.

Said she, “Masters, drive your own wagon. I will follow on foot.” Having continued her journey on foot for a considerable distance, she bribed her masters with the present of a seal-ring to make room for her in a certain wagon.

The men of the caravan thought to themselves, “Our treasurer’s son, who lives in the city of Sāvatthi, has no wife. We will tell him about this woman, and he will give us a handsome present.” So when they reached Takkasilā, they went and said to him, “Master, we (327) have brought you a jewel of a woman.” When the treasurer’s son heard this, he sent for her. Observing that she suited his age and was exceedingly beautiful, he fell in love with her and married her.

(Ugyanis nincs olyan férfi, aki ne lett volna valamikor nő. és nincs olyan nő, aki valamikor ne lett volna férfi. Például azok a férfiak, akik más férfiak asszonyaival estek bűnbe, haláluk után százezer évekre kerülnek a pokol kínjaiba, majd visszanyerve emberi mivoltukat nőként születnek meg száz egymást követő létezésen át. Bizony még a nagytiszteletű Ānand is, aki százezer korszakon keresztül tökéletesítette magát, és nemes tanítvány volt, egyik létállapotában patkolókovácsként született meg, s ahogy a létforgatagban egyik létezésből a másikba jutott, bűnbe esett egy másik férfi feleségével. Ennek következtében a pokolban szenvedett, majd, mivel gonosz tettének gyümölcse nem fogyott el, arra kényszerült, hogy tizennégy létezésen át egy másik férfi felesége legyen, sőt még újabb hét létezésen át, mielőtt gonosz tettének hatása teljesen kimerült.

(For there are no men who have not, at some time or other, been women; and no women who have not, at some time or other, been men. 02 For example, men who have sinned with the wives of other men are after death tormented in Hell for hundreds of thousands of [29.25] years, and upon resuming human estate are reborn as women during a hundred successive states of existence. For even the Elder Ānanda, who fulfilled the Perfections for a hundred thousand cycles of time and was a Noble Disciple, reborn as a blacksmith in a certain state of existence, as he passed from one state of existence to another in the round of existences, sinned with the wife of another man. As a result he suffered torment in Hell, and thereafter, because the fruit of his evil deed was not yet exhausted, he was obliged to spend fourteen existences as the wife of another man, and seven existences in addition, before the effect of his evil deed was completely exhausted.

Másfelől pedig olyan nők, akik alamizsnát adnak, és más módon is érdekeket szereznek, felhagynak a női lét folytatásának vágyával, és elhatározzák: „Érdemeink haszna az legyen, hogy férfiként szülessünk újra,” haláluk után férfi újraszületést szereznek. Épp így azok a feleségek, akik rendesen viselkednek a férjükkal, férfi újraszületést nyernek. Viszont ez a kincstárnokfiú, mivel esztelenül irányította gondolatait a tisztelendőre, már ebben a létezésben nővé változott. – **e zárójeles bekezdés minden bizonytalanságot kizár, talán bráhmmini betoldás, nem tartozik az eredeti történethez)**

On the other hand women, by bestowing alms and performing other works of merit, by putting away desire to continue in existence longer as women, by forming the resolution, “May this work of merit of ours avail to procure for us rebirth as men,” obtain rebirth as men after death. Likewise wives who conduct themselves properly towards their husbands obtain rebirth as men. But this treasurer’s son, having unwisely set his thought on the Elder, was in that very existence transformed into a woman.)

A szorejjai kincstárnokfiú tehát nővé változott, feleségül ment a takkaszilái kincstárnok fiához, s ahogy együtt éltek, gyermeket fogant a méhében. Ahogy tíz holdhónap elmúlt, fia született. Ahogy a kisfiú már járni tanult, az asszonynak második fia is született. Így Szorejjá, aki már két fiú apja volt saját városában, két újabb fiú anyja lett Takkaszilában, összesen tehát négy fia volt.

Ebben az időben Szorejj kocsikázó és strandoló barátja, aki egy másik szorejjai kincstárnoknak volt a fia, ötszáz társzekérrel elindult Szorejjából, és Takkaszilába érkezett. (328) Kocsiján ülve bejött a városba. Ebben a pillanatban Szorejjá asszony a nyitott ablaknál állt palotájának legfelső emeletén, és letekintett az utcára. Amint meglátta barátját, egyből felismerte. Kiküldött hozzá egy szolgálólányt, behívatta, hellyel kínálta a palota nagytermében, és a szokásos figyelmességben és tiszteletben részesítette.

So the son of the treasurer of Soreyya, transformed into a woman, was married to the son of the treasurer of Takkasilā, and as a result of their living together, she conceived a child in her womb.

When ten lunar months had elapsed, she gave birth to a son. When the latter was old enough to walk, she gave birth to a second son. Thus Soreyyā, who was the father of two sons born in the city of Soreyya, became the mother of two more sons born in the city of Takkasilā, making four sons in all.

Just at this time the treasurer's son who was Soreyya's carriage-companion set out from the city of Soreyya with five hundred carts, and arriving at Takkasilā, (328) entered town seated in his carriage. At that moment the woman Soreyyā stood at an open window on the topmost floor of her palace, looking down into the street. As soon as she saw him, she recognized him, and sending a slave-woman to him, she summoned him within, provided a seat for him in the great hall of the palace, and bestowed upon him the usual attentions and honors.

A vendég így szólt a háziasszonyhoz: „Asszonyom, én még sosem láttam Önt, de Ön rendkívül kedves hozzám. Tán tudja, ki vagyok?” „Igen uram, pontosan tudom, ki vagy. Nem Szorejijában laksz?” „De, asszonyom.” Ezután a háziasszony érdeklődött saját anyja, apja, volt férje és fiai egészsége iránt. „Nagyon jól vannak,” felelt a látogató, és azt kérdezte: „Ismeri őket?” „Igen, Uram, nagyon jól ismerem őket. És, Uram, van nekik egy fiuk. Hol van ő?”

„Asszonyom, könyörgök, ne beszéljen róla. Egy napon velem kocsikázott a városon kívülre, a strandra, és egyszer csak eltűnt. Senki nem tudja közölni, hogy hova ment, mi lett vele. Kerestük, kutattuk, de nem találtunk rá. Végül elmondtuk az anyjának és az apjának, mire keservesen megsiratták és elvégezték a kegyeleti szertartásokat.”

Said the guest to the host, “My lady, I never saw you before, but you have been exceedingly kind to me. Do you know who I am?” “Yes, my lord, I know perfectly who you are. Do you not reside in the city of Soreyya?” “Yes, my lady.” Thereupon his host inquired after the health of her mother and father and former wife and sons. “They are very well indeed,” replied the visitor, and then queried, [29.26] “Do you know them?” “Yes, my lord, I know them very well. And, my lord, they have a son. Where is he?”

“My lady, I beg you not to speak of him. One day, seated in a carriage together, we drove out of the city to bathe, and all of a sudden he disappeared. None of us know where he went or whatever became of him. We searched everywhere for him, but failed to find him. Finally we told his mother and father, whereupon they wept and lamented and performed the rites for the dead.”

„Uram, én vagyok ő.” „Ugyan, menjen már asszonyom. Miket beszél? A legjobb barátom volt, angyali szépségű férfi volt.” „Sebaj, Uram; én ő vagyok, azonos vagyok vele.” „Mi ennek a magyarázata?” kérdezte a látogató. „Emlékszel, hogy láttuk a Tisztelendő Mahá Kaccsájana szerzetest aznap?” kérdezte a háziasszony. „Igen, emlékszem, láttam.” „Szóval, (329) amikor ránéztem a Tisztelendő Mahá Kaccsájánára, magamra gondoltam: 'Bárcsak a feleségem lehetne a nagytiszteletű! Vagy a feleségem teste ilyen aranyló lennel!' Abban a pillanatban, ahogy ez a gondolat átfutott a tudatomon, férfiből nővé váltam. Erre, Uram, úgy összezavarodtam, hogy senkihez se tudtam szólni. Ezért szaladtam el, és ide jöttem.”

“My lord, I am he.” “Go away, my lady. What are you saying? He was an intimate friend of mine, he was like a celestial youth, he was a man.” “Nevermind, my lord; I am he, all the same.” “What is the explanation of this?” inquired her visitor. “Do you remember seeing the noble Elder Mahā Kaccāyana that day?” inquired his host. “Yes, I remember seeing him.” “Well, {1.329} when I looked upon the noble Elder Mahā Kaccāyana, I thought to myself, ‘Oh, that this Elder might become my wife! Else may the hue of my wife’s body become like the hue of his body!’ The instant this thought parsed through my mind I was transformed from a man into a woman. Well, my lord, I was so embarrassed that I was unable to speak to anyone. Therefore I took to flight and came here.”

„Hű, nagyon nagy bajt okoztál magadnak. Miért nem szóltál nekem? Bocsánatot kértél a Tisztelendőtől?” „Nem, Uram, nem kértem bocsánatot tőle. De Te tudod, hogy hol van a Tisztelendő?” „Ennek a városnak a közelében él.” „Uram, ha erre járna, ételalamizsnát adnék neki, a Tisztelendőnek.” „Nagyon jó! Készülj máris! Rábeszélem a Tisztelendőt, hogy bocsásson meg Neked.”

Szorejj egykori kocsikázó társa tehát elment arra a helyre, ahol a Tisztelendő lakott, illően köszöntötte, udvariasan leült oldalt, és így szólt hozzá: „Tisztelendő Uram, kérlek, fogadd el holnapi étel-adományunkat.” A Tisztelendő így felelt: „Kincstárnok fia, te ugye látogatóban vagy itt?” „Tisztelendő Uram, könyörgök, ne kérdezd, hogy látogatóban vagyok-e vagy nem. Fogadd el a holnapi adományomat.” A Tisztelendő elfogadta a meghívást, és a bőkezű vendéglátás készült a szerzetes számára a házban.

“Oh, it was very wrong for you to do what you did. Why did you not tell me? And did you beg the Elder’s pardon?” “No, my lord, I did not beg his pardon. But do you know where the Elder is?” “He resides near this very city.” “Were he to come here, my lord, I should like to give food in alms to my noble Elder.” “Very well, make provision for him immediately. I will prevail upon our noble Elder to pardon you.”

So Soreyya’s former carriage-companion went to the place where the Elder resided, paid obeisance to him, sat down respectfully on one side, and said to him, “Reverend Sir, pray receive alms from me to-morrow.” The Elder replied, “Treasurer’s son, are you not a visitor here?” “Reverend Sir, pray do not ask me whether I am a visitor or not. Receive alms from me to-morrow.” The Elder accepted the invitation, and bounteous provisions were made ready for the Elder in the house.

Másnap a szerzetes jött, és megállt a ház ajtajában. A kincstárnok fia helyet kínált, és válogatott ételeket szolgált föl neki. Azután hozta a nőt, hogy boruljon le a szerzetes lábainál, és így szólt: „Tisztelendő Uram, bocsáss meg a barátomnak.” „Mit jelent ez?” - kérdezte a szerzetes. Mire a kincstárnok fia: „Tisztelendő Uram, ez a nő valaha a legjobb férfi barátom volt. Egy napon Rád nézett, ezt és ezt gondolta, és azon nyomban férfiből nővé változott. Bocsáss meg neki, Uram.” A szerzetes így szólt: „Jól van, állj föl. Megbocsájtok Neked.” (330)

Amint a szerzetes kiejtette a szavakat „Megbocsájtok Neked,” Szorejj rögvest visszaváltozott nőből férfivá. Ahogy ismét férfivá lett, a takkaszilai kincstárnok fia így szólt hozzá: „Kedves Barátom, mivel Te vagy ennek a két fiúnak az anyja, és én vagyok az apjuk, ők valóban a kettőnk gyermekei. Így ezentúl is élhetünk itt. Ne légy boldogtalan.”

On the following day the Elder came and stood at the door of that house. The treasurer's son provided him with a seat and served him with choice food. Then, taking that woman, he caused her to prostrate herself before the Elder's feet and said, "Reverend Sir, pardon my friend." Said the Elder, "What does this mean?" Said the treasurer's son, "Reverend Sir, this woman used to be my dearest male friend. One day he looked upon you and [29.27] thought this and that and was immediately transformed from a man into a woman. Pardon her, Reverend Sir." Said the Elder, "Very well, rise. I pardon you." (330)

As soon as the Elder uttered the words "I pardon you," Soreyya was transformed from a woman into a man. As soon as she was transformed again into a man, the son of the treasurer of Takkasilā said to her, "Good friend, since you are the mother of these two boys and I am their father, they are truly the sons of us both. Therefore we may continue to live here. Be not unhappy."

Szorejj így felelt: „Barátom, két átalakuláson mentem keresztül egy létállapoton belül. Először férfi voltam, aztán nő lettem, és most megint férfi. Először két fiam apja lettem, és nemrégén két fiút szültem. Ne gondold, hogy egy életen belül két átalakulás után ismét házigazdaként élhetek. Szerzetessé kell lennem a Tisztelendő Úr alatt. A te feladatod, hogy gondoskodj a két fiúról. Ne hanyagold el őket.” Ezt mondván Szorejj megpuszilta és megölelte a két fiút, és átadta őket az apjuknak, majd az otthontalanságba távozott, szerzetes lett a Tisztelendő alatt. A Tisztelendő fölvette Szorejjet a szerzetesrendbe, föleskette, magával vitte, és Szávatthiba indult vele. Jó órában érkeztek abba a városba. Attól fogva hősünk neve Nagytiszteletű Szorejj volt.

Amikor az ország lakói értesültek a történetekről, izgalom lett úrrá rajtuk.

Soreyya replied, “Friend, I have undergone two transformations in one state of existence. First I was a man, then I was a woman, and now I have again become a man.

First I became the father of two sons, and but recently I became the mother of two sons. Think not that, after having undergone two transformations in one state of existence, I shall ever live the house-life again. I shall become a monk under my noble Elder. It is your duty to care for these two boys. Do not neglect them.” So saying, Soreyya kissed the two boys and embraced them, and handing them over to their father, departed from the house and became a monk under the Elder. The Elder admitted Soreyya to the Order, received his full profession, and then, taking him with him, set out for Sāvatthi, and in due time arrived at that city. Thereafter he was known as Elder Soreyya.

When the inhabitants of the country learned what had happened, they were much agitated and excited.

Felkeresték a Nagytiszteletű Szoreijt, (331) és kérdezgették: „Nagytiszteletű Úr, igaz, amit mondanak?” „Igen, testvérek.” „Nagytiszteletű Úr, úgy áll a dolog, hogy azt mondják rólad, hogy két fiúnak anyja vagy, két másik fiúnak pedig apja. Melyikőjükhöz kötődsz erősebben?” „Amelyikeknek anyjuk vagyok.” Mindenki ugyanazt kérdezte tőle, s a Nagytiszteletű újra és újra ugyanígy felelt: „Erősebben kötődöm azokhoz, akiknek anyjuk vagyok.”

Emiatt a Nagytiszteletű visszahúzódott a sokaságtól: ha leült, egyedül ült, ha megállt, egyedül állt. Kereste a magányt, erősen megragadta a hanyatlás és a halál gondolatát, és elérte a szentéletű arhatok szintjét a természetfölötti képességekkel együtt. Aki csak fölkereste, mind azt kérdezte: „Nagytiszteletű Úr, igaz, amit mondanak? Igaz a hír?” „Igen, testvérek.” „Melyik fiaidhoz kötődsz erősebben?” „Egyikhez sem.”

And approaching the Elder Soreyya, (331) they asked him, “Reverend Sir, is this report true?”

“Yes, brethren.” “Reverend Sir, matters stand thus: you are said to be the mother of two sons and the father of two sons as well. For which pair of sons have you the stronger affection?” “For the pair of which I am the mother.” All those who came invariably asked the Elder the same question, and again and again the Elder returned the answer, “I have the stronger affection for the pair of sons of which I am the mother.”

Thereupon the Elder withdrew himself from the multitude: when he sat, he sat alone, and when he stood, he stood alone. Having thus sought solitude, he grasped firmly the thought of decay and death and attained Arahatship, together with the Supernatural Faculties. All those who came to see him asked the question, “Was that report true, Reverend Sir?”

“Was that report true?” “Yes, brethren.” “For which pair of sons have you the stronger affection?” “My affections are set on no one.”

A szerzetesek a Mesterhez fordultak: „Ez a szerzetes nem mond igazat. Régebben azt mondta: ‘Erősebben kötődöm azokhoz a fiaimhoz, akiknek anyjuk vagyok.’ Most meg azt mondja: ‘Egyikhez sem kötődöm.’ Hamisan beszél, Tisztelendő.” A Mester így szólt: „Szerzetesek, az én fiam nem beszél hamisan. Az én fiam tudata helyes irányba fordult, mióta megpillantotta a követendő utat. Egy anya sem, egy apa sem tehet annyi jót, mint amekkora szolgálatot a jól irányított elme nyújthat ez érző lényeknek.” Ezt versben is elszavalta: (332)

Dhammapada 43. (A verset fordította: Fórizs László.)

Sem az apánk, sem az anyánk, sem bármely rokonunk nem tehet értünk annyit, mint amekkora szolgálatot a jól irányított elme nyújthat nekünk.

Said the monks to the Teacher,
“This monk says what is not true.
On former days he used to say, ‘I
have the stronger affection for the
pair of sons of which I am the
mother.’ Now, however, he says,
‘My affections are set on no one.’
He utters falsehood, Reverend Sir.”
Said the Teacher, “Monks, my son
does not utter falsehood. My son’s
mind has been rightly directed
ever since the day when he beheld
the Path. Neither a mother nor a
father can confer the benefit
which a well-directed mind alone
confers on these living beings.” So
saying, he pronounced the
following Stanza: (332)

Dhammapada 43.

*Neither mother nor father could do
this, nor other relatives besides;
Thoughts well-directed could do this
far better.*